

Nr 55.

Av herr **Godin**, om visst tillägg till eller ändring i lagen om förbud för vissa underhållsskyldiga att avflytta från riket.

Genom lag den 14 juni 1917 har förbud för vissa underhållsskyldiga att avflytta ur riket bestämts.

I § 1 heter det att den, som enligt rättens eller domarens beslut eller skriftligt, av två personer bevittnat avtal är pliktig att till fullgörande av lagstadgad underhållsskyldighet utgiva underhållsbidrag till barn eller adoptivbarn under 16 år, må ej avflytta från riket, med mindre han hos överexekutor i den ort, han har sitt hemvist, ställt av överexekutor godkänd pant eller borgen för underhållsskyldighetens fullgörande, till dess barnet fyllt sexton år, och

§ 3 i samma lag lyder:

Är fara för handen, att underhållsskyldig avflyttar från riket utan att hava fullgjort honom åliggande skyldighet att ställa säkerhet, äge utmätningsman på begäran av den underhållsberättigade eller fattigvårdsstyrelse meddela förbud för den underhållsskyldige att avflytta.

Av 8 § framgår, att avflyttningsförbud skall genom försorg av den myndighet, som meddelat förbudet, kungöras för rikets polismyndigheter att, där den underhållsskyldige söker avflytta från riket, hindra hans resa.

Dessa lagbestämmelser kringgås på följande sätt.

Den, som dömts för barnuppfostran och ämnar ur riket avflytta, tar ut sina betyg och låter kyrkoskriva sig i en församling, belägen i ett annat stads- eller landsfiskalsdistrikt, varifrån han sedermera tager ut sina betyg med uppgift att låta skriva sig i en annan församling. Från sistnämnda eller ännu en senare församling, varest han är kyrkoskriven, tager han ut sina betyg och avflyttar. Detta allt har skett inom en helt kort tid och den underhållsberättigade har icke avvetat att han ämnat att avflytta, varför

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 4 saml. 19 häft. (Nr 55—59.)

någon anmälan enligt § 3 icke har hos utmätningssmannen kunnat begäras och förbud för hans avflyttande erhållas.

För att de bestämmelser som omförmälas uti § 1 måtte få en effektiv verkan, bör ingen kunna avflytta ur riket med mindre han företer, utom andra nödiga handlingar, medgivande från överexekutor i den ort, där han har och haft sitt hemvist under de senaste två åren.

Överexekutor bör ock vara förbjudet utfärda ett sådant medgivande, förrän barnavårdsnämndernas och fattigvårdsstyrelsernas yttrande inhämtats från de kommuner han tillhört de senaste två åren.

I anledning till vad jag anfört tillåter jag mig hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att ett tillägg till eller ändring av lagen av den 14 juni 1917 måtte göras,

att ingen må ur riket avflytta, om han icke företer medgivande från överexekutor i den ort, där han har sitt hemvist, samt

att nämnda medgivande måtte grunda sig på de myndigheters utlåtande jag antytt.

Stockholm den 19 januari 1921.

Erik Godin.